

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку сільського господарства України

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 49, ст.527)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2657-IV (2657-15) від 16.06.2005, ВВР, 2005, N 29, ст.381
N 401-V (401-16) від 30.11.2006, ВВР, 2007, N 4, ст.36
N 922-VI (922-17) від 04.02.2009, ВВР, 2009, N 26, ст.323 -
зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням
Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009
N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009, ВВР, 2009, N 43, ст.638
N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009, ВВР, 2010, N 9, ст.85
N 2373-VI (2373-17) від 29.06.2010, ВВР, 2010, N 37, ст.493
N 2756-VI (2756-17) від 02.12.2010, ВВР, 2011, N 23, ст.160
N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010, ВВР, 2011, N 29, ст.272
N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011, ВВР, 2012, N 31, ст.383
N 4391-VI (4391-17) від 09.02.2012, ВВР, 2012, N 41, ст.491
N 5060-VI (5060-17) від 05.07.2012, ВВР, 2013, N 28, ст.295
N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 6-7, ст.80
N 5518-VI (5518-17) від 06.12.2012
N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }

{ У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної аграрної політики", "державний продовольчий резерв", "мінімальна закупівельна ціна", "максимальна закупівельна ціна", "мінімальна та максимальна закупівельна ціна" та "біржовий договір" в усіх відмінках і числах замінено відповідно словами "центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики", "державний інтервенційний фонд", "мінімальна інтервенційна ціна", "максимальна інтервенційна ціна", "мінімальна та максимальна інтервенційна ціна" та "біржовий договір (контракт)" у відповідному відмінку і числі, а слова "аграрна біржа" у всіх відмінках замінено словами "Аграрна біржа" у відповідному відмінку згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

{ У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства" у відповідному відмінку згідно із Законом

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Цілі та сфера застосування Закону

1.1. Цей Закон визначає основи державної політики у бюджетній, кредитній, ціновій, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також забезпечення продовольчої безпеки населення.

{ Пункт 1.1 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4391-VI (4391-17) від 09.02.2012 }

1.2. Цей Закон не регулює питання, визначені Земельним кодексом України (2768-14).

1.3. Основи державної політики підтримки страхування сільськогосподарської продукції регулюються Законом України "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою" (4391-17).

{ Статтю 1 доповнено пунктом 1.3 згідно із Законом N 4391-VI (4391-17) від 09.02.2012 }

Стаття 2. Визначення термінів

Для цілей цього Закону терміни вживаються у такому значенні:

2.1. Аграрна біржа - юридична особа, створена згідно із Законом України "Про товарну біржу" (1956-12), яка підпадає під регулювання норм такого закону і статей 279-282 Господарського кодексу України (436-15) (з урахуванням особливостей, визначених цим Законом) та надає послуги суб'єктам господарювання з укладення біржових договорів (контрактів) щодо сільськогосподарської продукції, товарних деривативів, базовим активом яких є сільськогосподарська продукція, іпотечних сертифікатів та іпотечних закладних, а також з проведення розрахунково-клірингової діяльності за ними.

2.2. Аграрний ринок - сукупність правовідносин, пов'язаних з укладенням та виконанням цивільно-правових договорів щодо сільськогосподарської продукції.

2.3. Базовий актив - вартісний вираз права на придбання або продаж окремого об'єкта державного цінового регулювання на строкових умовах.

2.4. Біржовий рахунок - пасивно-активний рахунок, відкритий у розрахунково-кліринговій системі біржі.

2.5. Державна аграрна інтервенція - продаж або придбання

сільськогосподарської продукції на організованому аграрному ринку з метою забезпечення цінової стабільності.

Державна аграрна інтервенція поділяється на товарну та фінансову.

Товарна інтервенція - продаж сільськогосподарської продукції при зростанні цін на організованому аграрному ринку понад максимальний рівень, що здійснюється з метою досягнення рівня рівноваги, у тому числі шляхом продажу товарних деривативів.

Фінансова інтервенція - придбання сільськогосподарської продукції при падінні спотових цін на організованому аграрному ринку нижче мінімального рівня, яка здійснюється з метою досягнення рівня рівноваги, у тому числі шляхом придбання товарних деривативів.

2.5-1. Державний інтервенційний фонд - фонд, який формується Аграрним фондом за рахунок фінансових інтервенцій, заставних, форвардних і ф'ючерсних закупівель та використовується для здійснення товарних інтервенцій з метою забезпечення цінової стабільності.

{ Статтю 2 доповнено пунктом 2.5-1 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

2.6. Заставна закупівля - зарахування до державного інтервенційного фонду об'єкта державного цінового регулювання - предмета застави у разі, коли бюджетна позика та/або плата за її використання не були погашені у строк, передбачений договором.

2.7. Маркетинговий період - період, який розпочинається з місяця, у якому починає поставлятися (продаватися) окремих вид продукції рослинництва відповідного врожаю, та закінчується останнім числом місяця, що передує місяцю, в якому починає поставлятися (продаватися) такий самий вид продукції рослинництва наступного врожаю. Для інших видів сільськогосподарської продукції маркетинговий період дорівнює одному бюджетному (фінансовому) року.

З метою фінансового та бюджетного планування маркетинговий період має бути кратним повному календарному місяцю.

2.8. Місцеві потреби - потреби територіальної громади в обсягах сільськогосподарської продукції для їх споживання бюджетними установами та організаціями, утримання яких здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету у межах власних або делегованих повноважень такої територіальної громади.

2.9. Моніторинг аграрного ринку - система регулярних спостережень на аграрному ринку, що здійснюється протягом маркетингового періоду шляхом збирання, оброблення, аналізу та висвітлення інформації про ціни попиту і обсяги товарних пропозицій на сільськогосподарську продукцію та продукти її

переробки з метою характеристики поточного стану ринку, прогнозування та підготовки пропозицій.

{ Пункт 2.9 статті 2 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

2.10. Негайна поставка (далі - спот) - поставка товару на організованому аграрному ринку на умовах, що передбачають передання у власність або розпорядження такого товару контрагенту протягом п'яти робочих днів, наступних за днем укладення відповідного цивільно-правового договору, при виконанні таким контрагентом його умов.

2.11. Обставини непереборної сили - обставини, що виникли внаслідок прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обов'язкових для суб'єктів аграрного ринку згідно із законодавством, або ті, що виникли внаслідок стихійного лиха, у тому числі пожежі, повені, посухи, заморозків, граду, землетрусу, військових дій або суспільних збурень, а також з інших обставин, які не могли бути керованими стороною договору (контракту), включаючи втрату врожаю або його частини внаслідок несприятливих погодних умов, раптового припинення поставки води, тепла, електроенергії, нафтопродуктів чи газу, не пов'язаного з несплатою їх вартості.

2.12. Організований аграрний ринок - сукупність правовідносин, пов'язаних з укладенням та виконанням цивільно-правових договорів, предметом яких є сільськогосподарська продукція, за стандартизованими умовами та реквізитами біржових договорів (контрактів) і правилами Аграрної біржі.

2.13. Продовольча безпека - захищеність життєвих інтересів людини, яка виражається у гарантуванні державою безперешкодного економічного доступу людини до продуктів харчування з метою підтримання її звичайної життєвої діяльності.

2.14. Ризики організованого аграрного ринку - ризики невиконання умов біржових договорів (контрактів), які поділяються на системні та стандартні:

а) системний аграрний ризик - ризик масового невиконання умов біржових договорів (контрактів), що виникає внаслідок дії обставин непереборної сили, який неможливо забезпечити як біржовими гарантіями, так і заходами державного цінового регулювання, визначеними цим Законом;

б) стандартний аграрний ризик - ризик, що не є системним та забезпечується системою біржових гарантій та/або заходами державного цінового регулювання.

Зазначена класифікація ризиків використовується виключно для цілей цього Закону.

2.15. Сільськогосподарська продукція (сільськогосподарські

товари) - товари, зазначені у групах 1-24 УКТ ЗЕД (2371a-14) згідно із Законом України "Про Митний тариф України" (2371-14), якщо при цьому такі товари (продукція) вирощуються, відгодовуються, виловлюються, збираються, виготовляються, виробляються, переробляються безпосередньо виробником цих товарів (продукції), а також продукти обробки та переробки цих товарів (продукції), якщо вони були придбані або вироблені на власних або орендованих потужностях (площах).

До сільськогосподарської продукції (товарів) також належать відходи, отримані при виробництві сільськогосподарської продукції (товарів), визначених у групах 1-24 УКТ ЗЕД (2371a-14) згідно із Законом України "Про Митний тариф України" (2371-14), а саме: органічні добрива (гній, перегній, пташиний послід, а також полова, бадилля тощо), суміші органічних та мінеральних добрив, у яких частка органічних добрив становить більше 50 відсотків від загальної ваги таких сумішей, а також усе біологічне паливо та енергія, отримані при переробці та утилізації сільськогосподарської продукції (товарів) та їх відходів (біогаз, біодизель, етанол, тверде біопаливо, у виробництві якого була використана сільськогосподарська продукція (її відходи) в розмірі більше 50 відсотків від усієї використаної продукції, електрична енергія, пар, гаряча вода тощо).

{ Абзац третій пункту 2.15 статті 2 виключено на підставі Закону N 2756-VI (2756-17) від 02.12.2010 }

Норми цього пункту не поширюються на виробників підакцизних товарів, крім підприємств первинного виноробства, які поставляють виноматеріали (код УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30) (2371a-14).

{ Пункт 2.15 статті 2 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

2.16. Дериватив - стандартний документ, що відповідає визначенню, наведеному у Податковому кодексі України (2755-17).

{ Пункт 2.16 в редакції Закону N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010 }

2.17. Торгова (біржова) сесія - період часу, який розпочинається від моменту відкриття біржових торгів та закінчується моментом їх закриття.

2.18. Торгова секція - частина Аграрної біржі, де об'єктом біржової торгівлі виступають товарні деривативи (крім форварду) або об'єкти державного цінового регулювання, призначені для їх експорту.

2.19. Умови поставки - умови, визначені у договорах (контрактах), згідно з якими сторони мають право використовувати відомі міжнародні звичаї, рекомендації, правила міжнародних органів та організацій, якщо це не заборонено прямо або у

виключній формі цим та іншими законами України. { Абзац перший пункту 2.19 статті 2 в редакції Закону N 5060-VI (5060-17) від 05.07.2012 }

Якщо товар продається або придбавається на Аграрній біржі, то базисом поставки такого товару для цілей визначення його ціни вважається франко-склад. { Абзац другий пункту 2.19 статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

{ Пункт 2.20 статті 2 виключено на підставі Закону N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010 }

{ Пункт 2.21 статті 2 виключено на підставі Закону N 4391-VI (4391-17) від 09.02.2012 }

2.22. Ціна пропозиції - ціна, офіційно заявлена продавцем (товаровиробником), яка зумовлює безвідкличну пропозицію продажу заявленого товару.

{ Пункт 2.22 статті 2 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

2.23. Ціна попиту - ціна, офіційно заявлена покупцем, яка зумовлює безвідкличну пропозицію придбати заявлений товар на умовах споту, форварду або ф'ючерсу.

2.24. Ціна рівноваги (фіксінг) - ціна, яка встановлюється внаслідок досягнення рівноваги між ціною пропозиції та ціною попиту і зазначається у зареєстрованому біржовому договорі (контракті).

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН ОКРЕМИХ ВИДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА АГРАРНИЙ ФОНД

Стаття 3. Правила цінового регулювання та його об'єкт

3.1. Держава здійснює регулювання гуртових цін окремих видів сільськогосподарської продукції (далі - державне цінове регулювання), встановлюючи мінімальні та максимальні інтервенційні ціни, а також застосовуючи інші заходи, визначені цим Законом, при дотриманні правил антимонопольного законодавства та правил добросовісної конкуренції. { Пункт 3.1 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

3.2. Зміст державного цінового регулювання полягає у здійсненні Аграрним фондом державних інтервенцій в обсягах, що дозволяють встановити ціну рівноваги (фіксінг) на рівні, не нижчому за мінімальну інтервенційну ціну та не вищому за максимальну інтервенційну ціну. Держава не здійснює цінове

регулювання за межами організованого аграрного ринку України.
{ Пункт 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

3.3. Об'єкти державного цінового регулювання

3.3.1. Об'єктами державного цінового регулювання є такі види сільськогосподарської продукції (товарів):

пшениця тверда;

пшениця м'яка;

зерно суміші пшениці та жита (меслин);

кукурудза;

ячмінь;

жито озиме;

жито ярове;

горох;

гречка;

просо;

овес;

соя;

насіння соняшнику;

насіння ріпаку;

насіння льону;

шишки хмелю;

цукор-пісок (буряковий);

борошно пшеничне;

борошно житнє;

м'ясо та субпродукти забійних тварин та птиці;

молоко сухе;

масло вершкове;

олія соняшникова.

{ Підпункт 3.3.1 пункту 3.3 статті 3 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

3.3.2. Відповідно до ринкової кон'юнктури Кабінет Міністрів України запроваджує державне цінове регулювання окремих об'єктів, визначених підпунктом 3.3.1 цього Закону. Перелік таких об'єктів визначається за результатами моніторингу аграрного ринку та підлягає офіційному оприлюдненню не пізніше ніж за 30 календарних днів до початку маркетингового періоду.

Якщо перелік об'єктів державного цінового регулювання не сформовано або офіційно не оприлюднено в зазначений строк, діє перелік об'єктів для попереднього маркетингового періоду.

На кожний вид сільськогосподарської продукції (товар), визначений відповідно до стандартів і який є об'єктом державного цінового регулювання, встановлюються мінімальні або максимальні інтервенційні ціни.

{ Підпункт 3.3.2 пункту 3.3 статті 3 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

3.3.3. Для цілей цього розділу періодом державного цінового регулювання є період часу, який не може бути меншим за один календарний місяць та не може бути більшим за один маркетинговий період, встановлений для окремого виду сільськогосподарської продукції. Періоди державного цінового регулювання встановлюються у строки та за процедурою, що передбачені цим пунктом для визначення переліку об'єктів державного цінового регулювання.

3.3.4. Для об'єктів державного цінового регулювання (видів сільськогосподарської продукції та товарів), зазначених у пункті 3.3.1 цього Закону, встановлюється гранична торговельна надбавка (націнка) на рівні не вище 20 відсотків оптово-відпускної ціни виробника (митної вартості) до кінцевого споживача.

Забороняється товаровиробникам (постачальникам) об'єктів державного цінового регулювання (видів сільськогосподарської продукції та товарів), зазначених у пункті 3.3.1 цього Закону, та підприємствам оптової та роздрібної торгівлі, а також офільованим з ними іншим підприємствам укладати договори, що передбачають будь-які інші фінансові зобов'язання (взаємостосунки), крім взаємостосунків купівлі-продажу сільськогосподарської продукції (товарів).

Встановити, що підприємства оптової та роздрібної торгівлі проводять розрахунки з постачальниками об'єктів державного цінового регулювання (видів сільськогосподарської продукції та товарів), зазначених у пункті 3.3.1 цього Закону, у строк не більше семи банківських днів з дня отримання виручки від реалізації цих об'єктів.

Уся сума торговельної надбавки (націнки), отримана з

порушеннями норм цього Закону, та штраф у двократному розмірі виручки стягуються органами доходів і зборів за рішенням відповідної центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю за цінами, до місцевого бюджету за місцем здійснення торговельної діяльності підприємства (організації) порушника. Узгодження суми стягнення проводиться в порядку, передбаченому Податковим кодексом України (2755-17). { Абзац четвертий підпункту 3.3.4 пункту 3.3 статті 3 в редакції Закону N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010; із змінами, внесеними згідно із Законами N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }
{ Пункт 3.3 статті 3 доповнено підпунктом 3.3.4 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стаття 4. Мінімальна інтервенційна ціна

4.1. Визначення терміну мінімальної інтервенційної ціни

4.1.1. Мінімальна інтервенційна ціна метричної одиниці окремого об'єкта державного цінового регулювання є ціновим індикатором, який:

а) є підставою для прийняття рішення про здійснення фінансової інтервенції;

б) використовується для планування доходів продавців такого об'єкта в Україні та з іншими цілями, визначеними цим Законом.

4.1.2. Мінімальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється на визначений період цінового регулювання центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

{ Підпункт 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009, N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

4.2. Визначення розміру мінімальної інтервенційної ціни

{ Підпункт 4.2.1 пункту 4.2 статті 4 виключено на підставі Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

4.2.2. Розмір мінімальної інтервенційної ціни окремого об'єкта державного цінового регулювання не може змінюватися протягом встановленого періоду державного цінового регулювання щодо такого об'єкта, крім випадків, пов'язаних із суттєвим впливом цінової кон'юнктури на внутрішньому та зовнішньому ринках, та здійснюється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

{ Підпункт 4.2.2 пункту 4.2 статті 4 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

4.2.3. Мінімальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання є єдиною на всій території України.

{ Підпункт 4.2.3 пункту 4.2 статті 4 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

4.3. Мінімальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання встановлюється з урахуванням середньогалузевих нормативних витрат з виробництва, мінімального рівня рентабельності не менше 10 відсотків, кон'юнктури на внутрішньому та зовнішньому ринках за методикою (159-2010-п), затвердженою Кабінетом Міністрів України.

{ Пункт 4.3 статті 4 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

4.4. У разі якщо мінімальні інтервенційні ціни не забезпечують середньостатистичну беззбитковість виробництва, на виробництво таких видів продукції запроваджується додаткова державна підтримка.

{ Пункт 4.4 статті 4 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стаття 5. Максимальна інтервенційна ціна

5.1. Визначення терміну максимальної інтервенційної ціни

5.1.1. Максимальна інтервенційна ціна метричної одиниці окремого об'єкта державного цінового регулювання є ціновим індикатором, який:

а) є підставою для прийняття рішення про здійснення товарної інтервенції;

б) використовується для планування витрат споживачів такого об'єкта в Україні та з іншими цілями, визначеними цим Законом.

5.1.2. Максимальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання на визначений період цінового регулювання устанавлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

{ Підпункт 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009, N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

5.2. Визначення розміру максимальної інтервенційної ціни

5.2.1. Максимальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання визначається з урахуванням індексу споживчих цін, індексу цін виробників за відповідний період державного цінового регулювання та кон'юнктури внутрішнього і зовнішнього ринку за методикою (159-2010-п), затвердженою Кабінетом Міністрів України.

5.2.2. Розмір максимальної інтервенційної ціни окремого об'єкта державного цінового регулювання не може змінюватися протягом періоду державного цінового регулювання, встановленого для такого об'єкта, крім випадків, пов'язаних із суттєвим впливом цінової кон'юнктури на внутрішньому та зовнішньому ринку, та здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

5.2.3. Максимальна інтервенційна ціна окремого об'єкта державного цінового регулювання є єдиною на всій території України.

{ Пункт 5.2 статті 5 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стаття 6. Товарні інтервенції

6.1. Товарні інтервенції здійснюються Аграрним фондом шляхом продажу (поставки) окремих об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку на умовах споту або форварду з метою встановлення ціни рівноваги (фіксіngu) у розмірі, що не перевищує значення максимальної інтервенційної ціни.

6.2. Товарні інтервенції здійснюються у такому порядку:

а) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії не перевищує встановлений рівень максимальної інтервенційної ціни або перевищує такий рівень не більше ніж на 5 відсотків від нього, товарна інтервенція не здійснюється;

{ Підпункт "а" пункту 6.2 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

б) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії перевищує встановлений рівень максимальної інтервенційної ціни від 5 до 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд здійснює товарну інтервенцію у розмірах, достатніх для встановлення ціни рівноваги (фіксіngu) на рівні, який не перевищує значення максимальної інтервенційної ціни;

в) якщо рівень ціни попиту на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії перевищує рівень максимальної інтервенційної ціни більше ніж на 20 відсотків від її значення, то Аграрний фонд призупиняє торгівлю таким товаром на поточній біржовій сесії та провадить консультації з учасниками біржового ринку у порядку, визначеному у пункті 6.4 цієї статті;

г) Аграрний фонд може у виключних випадках здійснювати товарну інтервенцію, якщо протягом однієї торгової сесії виникає загроза встановлення ціни рівноваги на рівні, що перевищує розмір

максимальної інтервенційної ціни, або коли Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо продажу таких об'єктів державного цінового регулювання, не пов'язаного з державним ціновим регулюванням (у тому числі з державного резерву).

6.3. Обмеження сфери застосування

6.3.1. Товарні інтервенції не здійснюються при придбанні на окремих торгових секціях:

а) до 1 січня 2007 року - будь-яких товарних деривативів (крім форвардів), базовим активом яких є об'єкт державного цінового регулювання;

б) об'єктів державного цінового регулювання з метою їх подальшого експорту. { Підпункт "б" підпункту 6.3.1 пункту 6.3 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

6.4. Консультації

6.4.1. Консультації Аграрного фонду з приводу товарних інтервенцій проводяться у такому порядку:

а) якщо Аграрний фонд призупиняє біржові торги окремим об'єктом державного цінового регулювання, то посадові особи Аграрного фонду проводять консультації з учасниками біржових торгів, які бажають придбати такий об'єкт за ціною, більшою за встановлену максимальну інтервенційну ціну;

б) якщо внаслідок проведення таких консультацій досягається згода з учасниками біржового ринку щодо зменшення ціни попиту до рівня, що не перевищує рівень максимальної інтервенційної ціни, то Аграрний фонд надає дозвіл на продовження біржових торгів, у тому числі на поточній біржовій сесії;

в) якщо внаслідок проведення таких консультацій не досягається згода щодо зменшення ціни попиту до рівня, що не перевищує рівень максимальної інтервенційної ціни, то Аграрний фонд звертається до Кабінету Міністрів України з поданням про доцільність введення тимчасового адміністративного регулювання цін на такий об'єкт державного цінового регулювання;

г) якщо внаслідок проведення таких консультацій з'ясовується наявність ознак змови між учасниками біржового ринку, спрямованої на узгоджене завищення цін попиту на окремий об'єкт державного цінового регулювання, то Аграрний фонд зупиняє біржові торги визначеним товаром, а відповідне подання невідкладно направляється до органів Антимонопольного комітету України.

Стаття 7. Фінансова інтервенція

7.1. Фінансові інтервенції здійснюються Аграрним фондом

шляхом придбання окремих об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку на умовах споту або форварду з метою встановлення ціни рівноваги (фіксіngu) у розмірі, який не є меншим значення мінімальної інтервенційної ціни.

7.2. Фінансові інтервенції здійснюються у такому порядку:

а) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії не є меншим встановленого рівня мінімальної інтервенційної ціни або є меншим за такий рівень не більше ніж на 5 відсотків, фінансова інтервенція не здійснюється;

{ Підпункт "а" пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

б) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії є меншим від встановленого рівня мінімальної інтервенційної ціни від 5 до 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд здійснює фінансову інтервенцію у розмірах, достатніх для встановлення ціни рівноваги (фіксіngu) на рівні, що не є меншим за рівень мінімальної інтервенційної ціни;

в) якщо рівень ціни пропозиції на умовах споту або форварду на визначений об'єкт державного цінового регулювання протягом однієї торгової сесії є меншим за рівень мінімальної інтервенційної ціни більше ніж на 20 відсотків її значення, то Аграрний фонд призупиняє торгівлю таким товаром та проводить консультації з учасниками біржового ринку у порядку, визначеному у пункті 7.4 цієї статті;

г) Аграрний фонд може у виключних випадках здійснювати фінансову інтервенцію, якщо протягом однієї торгової сесії виникає загроза встановлення ціни рівноваги на рівні, що є меншим за розмір мінімальної інтервенційної ціни, або коли Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо закупівлі таких об'єктів державного цінового регулювання, не пов'язаної з державним ціновим регулюванням (у тому числі для потреб державного резерву).

7.3. Обмеження сфери застосування

7.3.1. Фінансові інтервенції не здійснюються з метою придбання:

а) до 1 січня 2007 року - будь-яких товарних деривативів (крім форвардів), базовим активом яких є об'єкт державного цінового регулювання;

б) об'єктів державного цінового регулювання, що були раніше імпортовані в Україну без прийняття Кабінетом Міністрів України відповідного рішення.

{ Підпункт "б" підпункту 7.3.1 пункту 7.3 статті 7 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

7.4. Консультації

7.4.1. Консультації Аграрного фонду з приводу фінансових інтервенцій здійснюються у такому порядку:

а) якщо Аграрний фонд призупиняє біржові торги окремим об'єктом державного цінового регулювання, то посадові особи Аграрного фонду проводять консультації з учасниками біржових торгів, які бажають продати такий об'єкт за ціною, меншою за встановлену мінімальну інтервенційну ціну;

б) якщо внаслідок проведення таких консультацій досягається згода з учасниками біржового ринку щодо збільшення ціни пропозиції до рівня, який не є меншим рівня мінімальної інтервенційної ціни, то Аграрний фонд надає дозвіл на продовження біржових торгів, у тому числі на поточній біржовій сесії;

в) якщо внаслідок проведення таких консультацій не досягається згода щодо збільшення ціни пропозиції до рівня, який не є меншим рівня мінімальної інтервенційної ціни, то Аграрний фонд звертається до Кабінету Міністрів України з поданням про доцільність введення тимчасового адміністративного регулювання цін на такий об'єкт державного цінового регулювання;

г) якщо внаслідок проведення таких консультацій з'ясовується наявність ознак змови між учасниками біржового ринку, спрямованої на узгоджене заниження цін пропозиції на окремий об'єкт державного цінового регулювання, то Аграрний фонд зупиняє біржові торги визначеним товаром, а відповідне подання невідкладно направляється до органів Антимонопольного комітету України.

Стаття 8. Тимчасове адміністративне регулювання цін та тимчасова бюджетна дотація

8.1. Тимчасове адміністративне регулювання цін (далі - адміністративне регулювання) - комплекс адміністративних заходів, спрямованих на упередження чи зупинку спекулятивного або узгодженого встановлення цін продавцями та/або покупцями об'єктів державного цінового регулювання на організованому аграрному ринку, яке не може бути виправлено за стандартними процедурами державних інтервенцій.

8.2. Адміністративне регулювання застосовується виключно у випадках, визначених у підпункті "в" пункту 6.4 статті 6 та підпункті "в" пункту 7.4 статті 7 цього Закону.

8.3. Рішення про запровадження режиму адміністративного регулювання для окремого об'єкта державного цінового регулювання приймається Кабінетом Міністрів України за поданням Аграрного фонду.

8.4. Строк дії режиму адміністративного регулювання не може

перевищувати шість послідовних календарних місяців, включаючи місяць, у якому було прийнято рішення про його запровадження.

8.5. Режим адміністративного регулювання поширюється на правовідносини, які виникають як на організованому, так і на неорганізованому ринках України з окремим об'єктом державного цінового регулювання.

8.6. Кабінет Міністрів України може застосовувати будь-який з таких видів адміністративного регулювання або їх комбінацію:

а) обмеження рівня торгової націнки (знижки) на гуртовому або роздрібному ринку визначеного об'єкта цінового регулювання;

б) встановлення граничних рівнів рентабельності до витрат:

переробників товару, якщо внаслідок такої переробки виробляється об'єкт державного цінового регулювання;

осіб, які надають послуги із зберігання (схову) об'єктів державного цінового регулювання;

в) встановлення граничних цін продажу об'єкта державного цінового регулювання на рівні максимальної інтервенційної ціни або його придбання на рівні мінімальної інтервенційної ціни (тільки на період від дати надіслання подання до органів Антимонопольного комітету України до дати прийняття ними висновку щодо наявності узгоджених дій суб'єктами ринку та/або рішення на захист економічної конкуренції).

{ Підпункт "г" пункту 8.6 статті 8 виключено на підставі Закону N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

{ Підпункт "г" пункту 8.6 статті 8 виключено на підставі Закону N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

8.7. Скасування режиму адміністративного регулювання відбувається у разі, якщо:

а) закінчується строк дії режиму адміністративного регулювання;

б) за поданням Аграрного фонду Кабінет Міністрів України скасовує рішення щодо запровадження режиму адміністративного регулювання.

{ Пункт 8.8 статті 8 виключено на підставі Закону N 401-V (401-16) від 30.11.2006 }

8.9. Якщо заходи з тимчасового адміністративного регулювання цін не призводять до досягнення закупівельних цін рівня мінімальної ціни та/або зниження закупівельних цін до рівня максимальної інтервенційної ціни, то Кабінет Міністрів України

зобов'язаний невідкладно подати Верховній Раді України проект закону щодо надання тимчасової бюджетної дотації виробнику окремого об'єкта державного цінового регулювання виходячи з метричної одиниці посівної площі.

Зазначений законопроект подається разом із законопроектом про відповідну зміну напрямів розподілу видатків державного бюджету.

Стаття 9. Аграрний фонд

9.1. Визначення

9.1.1. Аграрний фонд є державною спеціалізованою установою, уповноваженою Кабінетом Міністрів України провадити цінову політику в агропромисловій галузі економіки України.

9.1.2. Аграрний фонд є бюджетною організацією, має свій кошторис, рахунки та здійснює неприбуткову діяльність у межах, визначених цим Законом.

Аграрний фонд підпорядковується, є підзвітним та підконтрольним центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, політику у сфері сільського господарства. { Абзац другий підпункту 9.1.2 пункту 9.1 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Аграрний фонд не є органом державного управління і не може видавати нормативно-правові акти.

Положення про Аграрний фонд затверджується Кабінетом Міністрів України (543-2005-п) за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

9.2. Функції

9.2.1. Аграрний фонд здійснює товарні або фінансові інтервенції на організованому аграрному ринку України, використовуючи найкращу кон'юнктуру біржового ринку, що склалася протягом періоду державного цінового регулювання.

Аграрний фонд також продає або купує на Аграрній біржі об'єкти державного цінового регулювання з або до державного інтервенційного фонду.

Аграрний фонд може здійснювати закупівлю або продаж визначених об'єктами державного цінового регулювання товарів, не пов'язаних з державним ціновим регулюванням, лише за рішенням Кабінету Міністрів України. При цьому ціни закупівлі або продажу не повинні бути вищими/нижчими більш як на 20 відсотків максимальної/мінімальної інтервенційної ціни, встановленої на поточний маркетинговий період для об'єкта державного цінового

регулювання. { Підпункт 9.2.1 пункту 9.2 статті 9 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

У виключних випадках Аграрний фонд за рішенням Кабінету Міністрів України може здійснювати закупівлю та продаж матеріально-технічних ресурсів для потреб сільськогосподарських товаровиробників. { Підпункт 9.2.1 пункту 9.2 статті 9 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.2.2. Аграрний фонд має виключне право на придбання та продаж об'єктів державного цінового регулювання для потреб державного резерву, а також на продаж об'єктів державного цінового регулювання, які були конфісковані або підлягають продажу відповідно до закону.

9.2.3. Аграрний фонд не може здійснювати спекулятивні операції, придбавати і продавати товарні деривативи (крім форвардів), а також придбавати або продавати об'єкти державного цінового регулювання поза організованим аграрним ринком.

9.2.4. Аграрний фонд самостійно приймає рішення про здійснення фінансових чи товарних інтервенцій виходячи з положень цього розділу, а також у разі необхідності виступає стороною біржових договорів (контрактів).

{ Підпункт 9.2.4 пункту 9.2. статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.2.5. Для цілей цього пункту спекулятивними вважаються операції з придбання товару (товарного деривативу) з метою продажу такого самого товару (товарного деривативу) з будь-якими цілями, відмінними від цілей цього Закону.

{ Підпункт 9.2.5 пункту 9.2. статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.2.6. З метою забезпечення надходження коштів до спеціального фонду державного бюджету Аграрний фонд має право здійснювати реалізацію об'єктів державного цінового регулювання, використовуючи сприятливу ринкову кон'юнктуру.

{ Пункт 9.2 статті 9 доповнено підпунктом 9.2.6 згідно із Законом N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

9.2.7. Аграрний фонд здійснює закупівлю послуг, пов'язаних з комплексом заходів із зберігання, перевезення, переробки та страхування об'єктів державного цінового регулювання, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

{ Пункт 9.2 статті 9 доповнено підпунктом 9.2.7 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009; в редакції Закону N 5518-VI (5518-17) від 06.12.2012 }

9.2.8. Аграрний фонд має право здійснювати експорт об'єктів державного цінового регулювання за окремим рішенням Кабінету Міністрів України.

{ Пункт 9.2 статті 9 доповнено підпунктом 9.2.8 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.2.9. Аграрний фонд має право створювати державні підприємства, установи, організації.

{ Пункт 9.2 статті 9 доповнено підпунктом 9.2.9 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.3. Взаємовідносини Аграрного фонду та Державного бюджету України

9.3.1. З метою забезпечення продовольчої безпеки Аграрний фонд формує державний інтервенційний фонд, який стосовно кожного об'єкта державного цінового регулювання не може бути меншим ніж 20 відсотків обсягів їх річного внутрішнього споживання за попередній маркетинговий період.

Обсяг внутрішнього споживання окремого об'єкта державного цінового регулювання визначається на основі звітного балансу попиту і пропозиції за попередній маркетинговий період.

Кабінет Міністрів України встановлює обсяги формування інтервенційного фонду з урахуванням ситуації, що склалася на аграрному ринку, та прогнозного балансу попиту і пропозиції на наступний маркетинговий період за окремими об'єктами державного цінового регулювання.

Державний інтервенційний фонд формується виключно для здійснення товарних інтервенцій на організованому аграрному ринку України та для реалізації положень підпункту 9.2.2 пункту 9.2 цієї статті.

У разі накопичення Аграрним фондом об'єктів державного цінового регулювання в обсягах, більших за встановлені, рішення про їх використання приймає Кабінет Міністрів України.

{ Підпункт 9.3.1 пункту 9.3 статті 9 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

9.3.2. У державному бюджеті на черговий рік передбачаються витрати на здійснення фінансових інтервенцій з метою досягнення державним інтервенційним фондом показників, встановлених підпунктом 9.3.1 цього пункту. Сума таких витрат визначається з урахуванням коштів, отриманих Аграрним фондом внаслідок здійснення товарних інтервенцій.

9.3.3. Якщо на кінець звітного бюджетного року обсяг державного інтервенційного фонду сформовано повністю відповідно до показників, встановлених підпунктом 9.3.1 цього пункту, то залишок коштів, що залишаються невикористаними Аграрним фондом, підлягає

зарахуванню до складу доходів державного бюджету.

9.3.4. Утримання Аграрного фонду здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у межах кошторису, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

9.3.5. На період дії режиму заставних закупівель окремих об'єктів державного цінового регулювання Аграрний фонд виконує від імені держави функції кредитора.

9.3.6. Порядок виконання цього пункту визначається Кабінетом Міністрів України.

{ Розділ III виключено на підставі Закону N 4391-VI (4391-17) від 09.02.2012 }

{ Зміни до статті 11 див. в Законі N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Розділ IV

ІНШІ ВИДИ ПІДТРИМКИ ВИРОБНИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА АГРАРНОГО РИНКУ

Стаття 12. Державні заставні закупівлі зерна

12.1. За рішенням Кабінету Міністрів України може запроваджуватися режим заставних закупівель.

{ Пункт 12.1 статті 12 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.2. Згідно із режимом державних заставних закупівель:

12.2.1. Аграрний фонд (далі - кредитор) надає бюджетну позику виробнику зерна, яке є об'єктом державного цінового регулювання (далі - позичальник), під заставу такого об'єкта, що оформлюється переданням кредитору подвійного складського свідоцтва. { Абзац перший підпункту 12.2.1 пункту 12.2 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стандартна форма кредитного договору (z0786-05) розробляється Аграрним фондом та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

12.2.2. Розмір суми бюджетної позики не може перевищувати 80 відсотків розміру мінімальної інтервенційної ціни.

{ Підпункт 12.2.2 пункту 12.2 статті 12 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.2.3. Бюджетна позика надається на строк, встановлений сторонами, який не може перевищувати строк одного маркетингового періоду. Пролонгації та дисконтування (списання) основної суми та процентів не дозволяються.

{ Підпункт 12.2.3 пункту 12.2 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.2.4. Основна сума бюджетної позики та плата за її використання погашається єдиним платежем у строк, визначений у кредитному договорі. Дозволяється дострокове погашення суми бюджетної позики та пропорційне погашення плати за її використання або їх частини.

12.2.5. При повному погашенні основної суми бюджетної позики та плати за її використання, у тому числі достроковому, позичальнику повертається подвійне складське свідоцтво, а зерно звільняється з-під режиму застави.

{ Підпункт 12.2.5 пункту 12.2 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.2.6. Якщо основна сума бюджетної позики та/або плата за її використання не погашається позичальником у строк, встановлений кредитним договором, то з такого моменту:

а) предмет застави переходить у власність держави та зараховується до складу державного інтервенційного фонду за цінами, що діяли на момент оцінки такого предмета застави;

б) зобов'язання між сторонами договору вважаються повністю виконаними (у тому числі щодо плати за користування бюджетною позикою та повернення її основної суми);

в) обов'язок з оплати вартості подальшого зберігання колишнього об'єкта застави переходить на кредитора;

г) кредитор набуває прав вигодонабувача за договором страхування такого колишнього об'єкта застави.

12.2.7. Відшкодування витрат із сертифікації, доставки, зберігання, відвантаження, обробки, переробки та страхування предмета застави, а також його реєстрації у державному реєстрі застав здійснюється позичальником за власний рахунок. Після передачі об'єкта застави до державного інтервенційного фонду витрати з його подальшого зберігання відшкодовуються Аграрним фондом.

12.2.8. У разі якщо позичальник до закінчення строку, встановленого сторонами, звертається до кредитора із заявою про добровільний продаж об'єкта застави до державного інтервенційного фонду на умовах погашення фінансових зобов'язань, що передбачені кредитним договором, кредитор має право на придбання такого об'єкта на умовах, передбачених зазначеним договором.

{ Пункт 12.2 статті 12 доповнено підпунктом 12.2.8 згідно із

Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.3. Бюджетна позика у межах режиму державних заставних закупівель не може бути надана особі, яка:

а) має непогашений податковий борг із загальнодержавних податків і зборів та єдиного соціального внеску (крім розстрочених або відстрочених платежів відповідно до закону); { Підпункт "а" пункту 12.3 статті 12 в редакції Закону N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010 }

б) має прострочену заборгованість за будь-якими видами бюджетних позик або за іншими кредитами (позиками), гарантованими державою;

в) перебуває у процесі санації, банкрутства або ліквідації;

г) має прострочену заборгованість з виплати орендної плати за земельні паї, орендовані у фізичних осіб - їх власників;

ґ) не є сільськогосподарським підприємством.
{ Підпункт "г" пункту 12.3 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.4. Бюджетна позика у межах режиму заставних закупівель є платною. Плата за використання бюджетної позики встановлюється на рівні 50 відсотків від середньозваженого процента за кредитами банків, наданих строком до 12 календарних місяців та повністю забезпечених заставою, який фактично склався станом на 1 травня поточного бюджетного року. Порядок розрахунку такого середньозваженого процента визначається постановою Кабінету Міністрів України на підставі подання Національного банку України. Розмір плати за використання бюджетної позики оприлюднюється не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку щорічного періоду заставних закупівель.

{ Пункт 12.4 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

12.5. Бюджетні позики у межах режиму заставних закупівель щорічно надаються у період з 1 липня поточного бюджетного року до 1 квітня наступного бюджетного року.

12.6. Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо режиму заставних закупівель (705-2008-п, 487-2010-п), виходячи з норм цієї статті.

Стаття 13. Фінансова підтримка суб'єктів господарювання агропромислового комплексу

{ Назва статті 13 в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.1. Фінансова підтримка суб'єктів господарювання агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів та

компенсації лізингових платежів

13.1.1. Здешевлення кредитів здійснюється в режимі кредитної субсидії та полягає у субсидуванні частини плати (процентів) за використання кредитів, наданих банками в національній та іноземній валюті.

13.1.2. Компенсація лізингових платежів полягає у частковому відшкодуванні сплачених суб'єктами господарювання агропромислового комплексу лізингових платежів за придбані техніку та/або обладнання для агропромислового комплексу на умовах фінансового лізингу.

{ Пункт 13.1 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009; в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.2. Суб'єкт та об'єкт кредитної субсидії та компенсації лізингових платежів

{ Назва пункту 13.2 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.2.1. Кредитна субсидія та/або компенсація лізингових платежів надаються особам, які є суб'єктами господарювання агропромислового комплексу.

Кредитна субсидія та/або компенсація лізингових платежів надаються на конкурсній основі суб'єктам господарювання агропромислового комплексу за кредитами, залученими в поточному році, перехідними кредитами, залученими у попередні роки, та/або договорами фінансового лізингу поточного чи попередніх років.

{ Підпункт 13.2.1 пункту 13.2 статті 13 в редакції Законів N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009, N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.2.2. Субсидуванню підлягає частина плати (процентів) за кредитом, сума якого використовується за цільовим призначенням на потреби виробництва (на розвиток агропромислового комплексу).

Компенсації підлягає частина лізингових платежів суб'єктів господарювання агропромислового комплексу, сплачених відповідно до договорів фінансового лізингу техніки та/або обладнання для агропромислового комплексу, що використовуються зазначеними суб'єктами у господарській діяльності. { Підпункт 13.2.2 пункту 13.2 статті 13 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

{ Підпункт 13.2.2 пункту 13.2 статті 13 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009; із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.2.3. Кредитна субсидія не надається особі, яка є стороною договору заставної закупівлі зерна (стосовно об'єкта такої закупівлі).

13.3. Розміри кредитної субсидії та компенсації лізингових платежів

{ Назва пункту 13.3 статті 13 в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.3.1. Кредитна субсидія надається у порядку та розмірі, визначених Кабінетом Міністрів України:

а) для короткострокових кредитів - строком до 12 календарних місяців;

б) для середньострокових кредитів - строком до 36 календарних місяців;

в) для довгострокових кредитів - строком від 36 календарних місяців. При цьому кредитна субсидія за довгостроковими кредитами надається в межах 84 календарних місяців. { Абзац четвертий підпункту 13.3.1 пункту 13.3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

Кредитна субсидія надається:

у національній валюті - у розмірі не менше 1,5 облікової ставки Національного банку України за короткостроковими, середньостроковими та довгостроковими кредитами, що діє на день нарахування відсотків за користування кредитами, але не вище розмірів, передбачених кредитними договорами;

в іноземній валюті - у розмірі не менше 10 відсотків річних, але не вище розмірів, передбачених кредитними договорами.

Розмір кредитної субсидії щорічно оприлюднюється Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 березня поточного бюджетного року. { Абзац восьмий підпункту 13.3.1 пункту 13.3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2373-VI (2373-17) від 29.06.2010 }

13.3.2. Кредитна субсидія надається позичальнику щомісяця виходячи з суми фактично сплачених відсотків за відповідний період.

Кредитна субсидія надається за короткостроковими кредитами, залученими:

для покриття виробничих витрат; { Абзац третій підпункту 13.3.2 пункту 13.3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

для закупівлі у сільськогосподарських товаровиробників виробленої ними сільськогосподарської продукції.

Кредитна субсидія надається за середньостроковими кредитами, залученими:

для придбання основних засобів сільськогосподарського виробництва;

для здійснення витрат, пов'язаних з будівництвом і реконструкцією виробничих об'єктів сільськогосподарського призначення, а також з переробкою сільськогосподарської продукції.
{ Абзац сьомий підпункту 13.3.2 пункту 13.3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

Кредитна субсидія надається за довгостроковими кредитами, залученими:

для придбання основних засобів сільськогосподарського виробництва, обладнання для виробництва та переробки сільськогосподарської продукції;

для будівництва та реконструкції виробничих об'єктів (у тому числі оптових ринків сільськогосподарської продукції, сховищ для зберігання зерна, овочів та фруктів).

13.3.3. Кредитна субсидія (державна підтримка суб'єктів господарювання агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів) здійснюється на конкурсних засадах у розмірі не менш як 90 відсотків банківських відсотків (процентів), за якими отримані кредити в національній та іноземній валюті на будівництво оптових ринків сільськогосподарської продукції, виробничих приміщень, тваринницьких і птахівничих комплексів, а також на будівництво сховищ для зберігання зерна, овочів та фруктів.

{ Підпункт 13.3.3 пункту 13.3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.3.4. Субсидуванню не підлягають будь-які плати позичальником або від його імені третьою особою на користь кредитора, інші ніж проценти за кредит, залучений від цього кредитора.

Субсидія не надається позичальникам, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, що перебувають у стадії ліквідації.

13.3.5. Компенсація лізингових платежів надається суб'єктам господарювання агропромислового комплексу за техніку та обладнання, придбані на умовах фінансового лізингу згідно з переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України, за сплатені:

лізинговий платіж в обсязі 40 відсотків вартості предмета лізингу, до якого належать вітчизняна техніка та/або обладнання для агропромислового комплексу чи техніка та/або обладнання для агропромислового комплексу іноземного виробництва, у разі якщо відповідні аналоги не виробляються в Україні;

комісійну винагороду лізингодавцю в розмірі півтори облікової

ставки Національного банку України, що діє на дату нарахування відсотків за користування предметом лізингу, але не вище розмірів, передбачених договорами фінансового лізингу.

Розмір компенсації лізингових платежів щорічно оприлюднюється Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 березня поточного бюджетного року.

{ Пункт 13.3 статті 13 доповнено підпунктом 13.3.5 згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

{ Пункт 13.3 статті 13 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

13.4. Цільове використання коштів субсидованого кредиту

13.4.1. Короткострокові кредити використовуються виключно на виробничі витрати.

{ Підпункт 13.4.1 пункту 13.4 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.4.2. Середньострокові та довгострокові кредити використовуються також для: { Абзац перший підпункту 13.4.2 пункту 13.4 статті 13 в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

придбання, у тому числі на умовах фінансового лізингу, основних засобів сільськогосподарського виробництва вітчизняного та іноземного виробництва, аналоги якого не виробляються в Україні, зокрема сільськогосподарської і зрошувальної техніки, а також техніки та обладнання для механізації процесів у тваринництві і птахівництві, обладнання для переробної галузі, обладнання для переробки сільськогосподарських відходів та сировини, відходів заготівлі деревини лісу, у тому числі у біопаливо та інші альтернативні види енергії, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України; { Абзац другий підпункту 13.4.2 пункту 13.4 статті 13 в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

витрат, пов'язаних з будівництвом та реконструкцією виробничих об'єктів сільськогосподарського призначення, у тому числі для забезпечення переробки сільськогосподарських відходів та сировини.

13.4.3. Розподіл коштів, передбачених у державному бюджеті для надання фінансової підтримки суб'єктам господарювання агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів та компенсації лізингових платежів, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня подають в установлений законодавством строк центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, політику у сфері сільського господарства, звітність про використання коштів субсидованих кредитів та коштів компенсації лізингових платежів.

{ Абзац другий підпункту 13.4.3 пункту 13.4 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }
{ Підпункт 13.4.3 пункту 13.4 статті 13 в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.4.4. У разі виявлення фактів нецільового використання коштів кредитної субсидії припиняється надання позичальнику будь-якої державної підтримки протягом поточного та наступного бюджетного періоду.

{ Пункт 13.4 статті 13 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

13.5. Контроль та стягнення

13.5.1. Контроль за цільовим використанням коштів субсидованих кредитів здійснюється органами державного фінансового контролю.

{ Підпункт 13.5.1 пункту 13.5 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

13.5.2. У разі встановлення контролюючими органами факту незаконного одержання та/або нецільового використання кредитної субсидії та/або компенсації лізингових платежів стягнення здійснюється відповідно до норм чинного законодавства.

{ Підпункт 13.5.2 пункту 13.5 статті 13 в редакції Законів N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009, N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

13.5.3. Порядок обміну інформацією та інших взаємовідносин між органами державного фінансового контролю та органами доходів і зборів визначається постановою Кабінету Міністрів України.

{ Підпункт 13.5.3 пункту 13.5 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законами N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }

13.6. Бюджетне та нормативне забезпечення фінансової підтримки суб'єктів господарювання агропромислового комплексу

13.6.1. Обсяги коштів, що спрямовуються на фінансову підтримку суб'єктів господарювання агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів та компенсації лізингових платежів, встановлюються Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

13.6.2. Кабінет Міністрів України щорічно приймає постанову про режим надання кредитної субсидії та компенсації лізингових платежів, виходячи з норм цієї статті

{ Пункт 13.6 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009; в редакції Закону N 4216-VI (4216-17) від 22.12.2011 }

Стаття 14. Деретуляція українського ринку
сільськогосподарської продукції та заборона

14.1. Деретуляція ринку сільськогосподарської продукції

14.1.1. З метою запобігання створенню штучного дефіциту аграрної продукції в агроспоживаючих регіонах та спекулятивного збільшення цін на продукти першої необхідності на їх території забороняється введення будь-яких адміністративних, кількісних або якісних обмежень при переміщенні аграрної продукції та продуктів її переробки по всій території України.

Вважаються недійсними і не підлягають виконанню акти Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо: { Абзац другий підпункту 14.1.1 пункту 14.1 статті 14 в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

а) обмеження законних прав власників сільськогосподарської продукції на вільне володіння, користування або розпорядження нею;

б) введення будь-яких адміністративних, кількісних або якісних обмежень на безперешкодне та вільне переміщення сільськогосподарської продукції по всій території України та на експорт, за винятком випадків, прямо визначених цим Законом;

в) нав'язування власнику сільськогосподарської продукції конкретних покупців (посередників, переробників) або постачальників сировини, матеріально-технічних ресурсів чи інших товарів (робіт, послуг);

г) запровадження будь-яких видів адміністративного регулювання цін на сільськогосподарську продукцію (у тому числі в окремих регіонах України), не пов'язаних з виконанням норм цього Закону.

14.1.2. Посадові чи службові особи, які приймають або підписують рішення, визначені у підпункті 14.1.1 цієї статті, чи безпосередньо їх виконують, вважаються такими, що перешкоджають законній підприємницькій діяльності власника сільськогосподарської продукції та умисно перевищують надані ним повноваження, що тягне за собою відповідну службову, адміністративну чи кримінальну відповідальність.

14.1.3. Збитки власників сільськогосподарської продукції, які можуть виникнути внаслідок прийняття рішень, визначених у підпункті 14.1.1 цієї статті, підлягають відшкодуванню за рахунок кошторису на утримання органу, що прийняв таке рішення, з наступним регресним відшкодуванням таких збитків за рахунок посадової або службової особи, зазначеної у підпункті 14.1.2 цієї статті.

14.1.4. Якщо внаслідок прийняття рішень, визначених у підпункті 14.1.1 цієї статті, орган, що їх прийняв, доручає

органам охорони правопорядку виконувати чи контролювати виконання такого незаконного рішення, то такі органи правопорядку повинні відмовитися від такого доручення та сповістити про це відповідний орган прокуратури.

14.2. Заборона дискримінації прав власників сільськогосподарської продукції

14.2.1. Вартість електричної та теплової енергії, природного газу, вугілля, води, які поставляються (продаються) виробникам сільськогосподарської продукції, а також вартість послуг (тарифи) з транспортування сільськогосподарської продукції залізничним, авіаційним, водним (річковим чи морським) та автомобільним видами транспорту, а також з її зберігання, навантаження, перевантаження, перевалки, інших послуг транспортних організацій (включаючи оренду або іншу плату за використання рухомого складу) встановлюються на рівні, що не перевищує відповідний рівень вартості таких товарів при їх поставці (продажу) іншим особам або рівень вартості таких послуг (тарифів) для продукції, іншої, ніж сільськогосподарська.

14.2.2. Тарифи (плата) за транспортування об'єктів державного цінового регулювання на експорт залізничним, авіаційним, водним (річковим чи морським) та автомобільним видами транспорту, а також за їх зберігання, навантаження, перевантаження, перевалку та інші послуги транспортних (включаючи оренду або іншу плату за використання рухомого складу), припортових, портових чи складських організацій (включаючи елеватори, зернові склади та зерносховища) встановлюються на рівні тарифів, що застосовуються при наданні таких послуг щодо продукції українського виробництва, яка споживається на території України або переміщується транзитом (виходячи з їх найменшої величини). Встановлення будь-яких надбавок, націнок або інших видів платежів, додаткових до такого найменшого тарифу (плати), не припускається.

14.2.3. Перевізники об'єктів державного цінового регулювання не мають права обумовлювати надання своїх послуг (робіт) вимогами щодо страхування будь-яких видів ризиків, пов'язаних із таким перевезенням. У разі порушення цього правила відповідна страхова угода вважається недійсною, а перевізник і страховик та/або їх посадові (службові) особи несуть відповідальність, встановлену законодавством, у тому числі за перешкодження здійсненню законної підприємницької діяльності.

14.2.4. Зерно, яке є об'єктом державного цінового регулювання або під обсяг якого була одержана бюджетна позика у режимі державних заставних закупівель, зберігається виключно у сертифікованому зерновому складі (зерносховищі, елеваторі). Плата за таке зберігання не може перевищувати 2 відсотки від вартості такого зерна, розрахованої від мінімальної закупівельної ціни (у розрахунку за кожні 30 календарних днів такого зберігання кожної метричної одиниці виміру її обсягу).

{ Підпункт 14.2.4 пункту 14.2 статті 14 в редакції Закону N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно

з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

14.2.5. Кабінет Міністрів України встановлює режим цінового регулювання вартості таких послуг:

а) ветеринарної медицини (проведення лабораторних досліджень, оформлення ветеринарного сертифіката або свідоцтва);

б) хлібної інспекції (огляд та оформлення сертифікатів);

в) карантинної інспекції (огляд та оформлення сертифікатів, проведення фумігації);

г) ідентифікації та реєстрації сільськогосподарських тварин.

При цьому вартість таких послуг не може перевищувати ціну, розраховану за 20-відсотковою нормою рентабельності до витрат, здійснених на їх надання. Недотримання вимог цієї статті тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

{ Пункт 14.2 статті 14 доповнено підпунктом 14.2.5 згідно із Законом N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

Розділ V

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ВИРОБНИКІВ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Стаття 15. Бюджетна тваринницька дотація

15.1. При плануванні витрат державного бюджету на черговий рік Кабінет Міністрів України передбачає статтю видатків на надання дотацій виробникам продукції тваринництва (далі - бюджетної дотації).

Бюджетна дотація надається з метою підтримки рівня платоспроможного попиту українських споживачів продукції тваринництва та запобігання виникненню збитковості українських виробників такої продукції. { Абзац другий пункту 15.1 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

15.2. Об'єктами бюджетної дотації є:

велика рогата худоба;

свині;

вівці;

коні;

птиця свійська;

кролі;

молоко незбиране екстра, вищого, першого та другого ґатунків (не піддане будь-якій обробці, переробці чи пакуванню для потреб подальшого продажу);

вовна стрижена;

кокони тутового шовкопряда;

мед натуральний.

{ Пункт 15.2 статті 15 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

15.3. Об'єктами спеціальної бюджетної дотації є:

худоба велика рогата молочна;

худоба велика рогата м'ясна;

молодняк великої рогатої худоби різного віку;

коні;

вівці;

свині.

До об'єктів спеціальної бюджетної дотації належать також бджолина сім'я, визначена такою відповідно до Закону України "Про бджільництво" (1492-14), та продукція шовківництва.

{ Пункт 15.3 статті 15 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

15.4. Суб'єктом (отримувачем) бюджетної дотації або спеціальної бюджетної дотації є безпосередній виробник об'єкта такої дотації.

15.5. Бюджетна дотація або спеціальна бюджетна дотація виплачується Аграрним фондом у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

15.6. Розмір бюджетної дотації та порядок її надання встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розподіл бюджетних коштів, спрямованих на дотацію для сільськогосподарських підприємств, здійснюється на рівні областей, міст Києва та Севастополя.

{ Пункт 15.6 статті 15 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від

04.06.2009 }

15.7. Розмір спеціальної бюджетної дотації на черговий бюджетний рік встановлюється Кабінетом Міністрів України у твердих сумах з розрахунку на одну голову об'єкта дотації, що перебуває у власності суб'єкта дотації станом на початок чергового бюджетного року.

15.8. Розрахунок розміру бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації (за їх об'єктами та сумами) надається як додаток до проекту закону України про Державний бюджет України на черговий рік.

15.9. Спеціальна бюджетна дотація надається лише по тваринах, що пройшли ідентифікацію та реєстрацію відповідно до закону, за умови повного впровадження системи наступного контролю за цільовим використанням бюджетних кошів, наданих на зазначені потреби.

15.10. Кабінет Міністрів України:

щорічно приймає постанову з питань режиму надання бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації, виходячи з норм цієї статті;

за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства установлює мінімально допустимий рівень цін на продукцію тваринництва, який використовується як база для розрахунку дотацій, а також для розрахунку ціни при закупівлі продукції тваринництва безпосередньо у виробника.

Стаття 16. Сертифікація об'єктів бюджетної (спеціальної бюджетної) дотації при їх експорті

{ Пункт 16.1 статті 16 виключено на підставі Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

16.2. Експортери об'єктів бюджетної дотації та спеціальної бюджетної дотації мають право за власним бажанням або за умовами міжнародних договорів (контрактів) здійснювати сертифікацію таких об'єктів.

{ Пункт 16.2 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Розділ VI

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 17. Аграрні біржі

{ Назва статті 17 в редакції Закону N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

17.1. Аграрна біржа створюється згідно із Законом України "Про товарну біржу" (1956-12), з урахуванням того, що на виняток з положень такого закону:

а) Аграрна біржа є неприбутковим (непідприємницьким) підприємством;

{ Підпункт "б" пункту 17.1 статті 17 виключено на підставі Закону N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; підпункт "б" пункту 17.1 статті 17 виключено на підставі Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

в) засновником Аграрної біржі може бути Кабінет Міністрів України в особі Аграрного фонду. При цьому Кабінет Міністрів України здійснює засновницький внесок до статутного фонду (капіталу) такої Аграрної біржі у розмірі, що дорівнює мінімальним вимогам до статутного фонду банку-резидента, який має ліцензію для здійснення повного обсягу банківських операцій та здійснює управління майном в особі Аграрного фонду;

{ Підпункт "в" пункту 17.1 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

г) членами Аграрної біржі можуть бути виключно резиденти;

г) якщо засновником Аграрної біржі є Кабінет Міністрів України в особі Аграрного фонду, то інші, ніж Аграрний фонд, члени Аграрної біржі не мають права приймати рішення щодо: { Абзац перший підпункту "г" пункту 17.1 статті 17 в редакції Закону N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; в редакції Закону N 1782-VI (1782-17) від 22.12.2009 }

призначення або зміни керівництва Аграрної біржі;

введення плати за здійснення Аграрним фондом будь-яких операцій, пов'язаних з державним ціновим регулюванням відповідно до цього Закону;

будь-яких обмежень щодо торгівлі об'єктами державного цінового регулювання на Аграрній біржі;

введення будь-яких застережень щодо обмеження права Аграрного фонду призупиняти або зупиняти торги об'єктами державного цінового регулювання у випадках, визначених цим Законом;

зміни положень статутних документів Аграрної біржі, які

звужують або обмежують компетенцію Аграрного фонду або Наглядової ради Аграрної біржі;

зміни встановлених правил кліринго-розрахункового обслуговування членів Аграрної біржі;

ліквідації або реорганізації Аграрної біржі;

інших рішень, які відповідно до норм цього Закону перебувають у виключній компетенції Аграрного фонду або Кабінету Міністрів України.

17.2. Для проведення розрахунків за укладеними біржовими угодами (договорами) та надання (обліку та виплати) біржових гарантій Аграрна біржа створює розрахунково-кліринговий центр та систему гарантування виконання зареєстрованих нею біржових угод (контрактів). При створенні такої системи можуть використовуватися послуги одного з державних банків України.

{ Пункт 17.2 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

17.3. Суспільний контроль за діяльністю Аграрної біржі здійснюється Наглядовою радою, члени якої призначаються на 5 поточних календарних років та не можуть бути достроково звільнені, крім випадків, коли такий член Наглядової ради:

подає заяву про звільнення як члена Наглядової ради;

помирає;

набуває статусу нерезидента або від'їздить на постійне місце проживання за межами України;

позбавляється волі згідно з рішенням суду, що набрало законної сили.

Положення про Наглядову раду (196-2010-п) затверджується Кабінетом Міністрів України. { Абзац шостий пункту 17.3 статті 17 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

17.4. Правом висунення кандидатів до Наглядової ради Аграрної біржі користуються її засновники (учасники, члени). На підставі аналізу інформації, поданої щодо таких кандидатів, Кабінет Міністрів України приймає рішення про формування складу Наглядової ради Аграрної біржі (1285-2005-п).

17.5. Член Наглядової ради Аграрної біржі здійснює свою діяльність на неоплачуваній основі. Будь-які компенсації, відшкодування або інші види майнових чи грошових доходів у зв'язку з виконанням ним обов'язків члена Наглядової ради не надаються.

17.6. Аграрна біржа може надавати право на участь у біржовій торгівлі іншим товарним біржам, створеним згідно із Законом

України "Про товарну біржу" (1956-12), за умови попередньої їх сертифікації щодо стандартів продажу або поставки біржового товару відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.
{ Пункт 17.6 статті 17 в редакції Закону N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

17.7. Контроль за діяльністю Аграрної біржі здійснюють:

а) у сфері регулювання та нагляду за операціями продажу товарів на умовах споту та форварду, а також за правильністю укладення та виконання зобов'язань за іншими видами товарних деривативів, а також надання страхових субсидій - національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

{ Підпункт "а" пункту 17.7 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

б) у сфері надання кредитних та тваринницьких дотацій - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, політику у сфері сільського господарства, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів;

{ Підпункт "б" пункту 17.7 статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

в) у сфері загального управління та нагляду - Наглядова рада Аграрної біржі.

Стаття 17-1. Основні умови надання товарним біржам висновку щодо відповідності вимогам

17-1.1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, політику у сфері сільського господарства, надає безоплатно товарним біржам висновок щодо відповідності вимогам стосовно надання послуг з укладення та реєстрації угод купівлі-продажу сільськогосподарської продукції і продовольства для державних та регіональних потреб, погашення податкової заборгованості, а також з укладення та реєстрації зовнішньоекономічних контрактів (за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку).

{ Пункт 17-1.1 статті 17-1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

17-1.2. Рішення про видачу або відмову у видачі висновку щодо відповідності вимогам приймається протягом місяця.

17-1.3. Підставами для відмови у видачі товарній біржі висновку щодо відповідності вимогам є:

а) виявлення у поданих документах недостовірної інформації;

б) невідповідність установчих документів вимогам Закону України "Про товарну біржу" (1956-12);

в) наявність заборгованості перед державним і місцевими бюджетами та державними цільовими фондами;

г) відсутність умов для проведення біржових торгів;

ґ) відсутність власних коштів у визначених законодавством України обсягах;

д) строк роботи біржі із сільськогосподарською продукцією та продовольством менше одного року та наявність мінімального обсягу реалізації сільськогосподарської продукції та продовольства менше 10 відсотків загального обсягу річного товарообороту.

17-1.4. Підставами для анулювання висновку щодо відповідності є:

а) заява, що подається біржею;

б) систематичне порушення (більше двох разів) товарною біржею Правил біржової торгівлі і біржового арбітражу, встановлення факту відсутності котирування цін та визначення граничних цін на біржових торгах чи порушення інших вимог щодо її діяльності та законодавства;

в) неусунення причин, зазначених у повідомленні про зупинення дії висновку щодо відповідності вимогам, протягом шести місяців з дня закінчення встановленого для їх усунення строку;

г) ліквідація товарної біржі.
{ Закон доповнено статтею 17-1 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стаття 17-2. Інші види державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників

17-2.1. Підтримка сільськогосподарських товаровиробників незалежно від виду та обсягу продукції, яку вони виробляють, може надаватися шляхом:

виділення бюджетних субсидій з розрахунку на одиницю оброблюваних угідь;

часткового бюджетного відшкодування вартості висіяного високорепродукційного насіння сільськогосподарських культур;

виконання цільових державних програм, спрямованих на підвищення родючості ґрунтів, боротьбу із шкідниками та хворобами сільськогосподарських рослин і тварин, ведення сільського господарства на радіаційно забруднених територіях.

17-2.2. Держава забезпечує підтримку у формі застосування державних форвардних закупівель зерна на організованому аграрному ринку України.

17-2.3. Сільськогосподарським товаровиробникам відшкодовується в обсязі до 50 відсотків вартість будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів з кількістю великої рогатої худоби не менше 500 голів, свиноматок - не менше 1200 голів та птиці - не менше 1 мільйона голів, а також в обсязі до 30 відсотків відшкодовується вартість закупівлі техніки та обладнання для сільськогосподарського виробництва, будівництва та реконструкції підсобних підприємств з переробки та зберігання сільськогосподарської продукції.

При ввезенні на митну територію України безпосередньо сільськогосподарськими товаровиробниками виключно для власних потреб техніки та обладнання для сільськогосподарського виробництва (тракторів, комбайнів, сільськогосподарських машин, вантажних автомобілів, причепів, обладнання для тваринництва і птахівництва, забою худоби та птиці, виробництва продуктів харчування, зберігання і подальшої переробки зерна, овочів, фруктів, м'яса, молока, відходів виробництва, для виробництва біопалива та інших альтернативних видів енергії), аналоги яких не виробляються в Україні, з цих товарів не справляється ввізне мито (застосовується нульова ставка ввізного мита згідно із Законом України "Про Митний тариф України") (2371-14).

Перелік такої техніки та обладнання для сільськогосподарського виробництва (тракторів, комбайнів, сільськогосподарських машин, вантажних автомобілів, причепів, обладнання для тваринництва і птахівництва, забою худоби та птиці, виробництва продуктів харчування, зберігання і подальшої переробки зерна, овочів, фруктів, м'яса, молока, відходів виробництва, для виробництва біопалива та інших альтернативних видів енергії) затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства.

17-2.4. Підтримка виробників продукції тваринництва здійснюється також шляхом здешевлення вартості засобів ідентифікації та реєстрації сільськогосподарських тварин.

17-2.5. Державна підтримка передбачає компенсацію та відшкодування за рахунок коштів державного бюджету сільськогосподарським товаровиробникам вартості збудованих у сільській місцевості соціально-побутових об'єктів (житлові будинки, гуртожитки, дитячі садки та ясла, школи, медичні пункти), інженерно-технічних комунікацій (дороги, водопровідні, каналізаційні, газові мережі та мережі електропередачі, альтернативних видів тепло- та енергопостачання) за умови, що вони забезпечують діяльність цих соціально-побутових об'єктів. При цьому збудовані сільськогосподарськими товаровиробниками

соціально-побутові об'єкти та інженерно-технічні комунікації, на які сільськогосподарські товаровиробники отримали компенсацію, не можуть бути продані (реалізовані, передані в заставу або будь-яким іншим чином відчужені) і використовуються виключно за призначенням. Порядок використання бюджетних коштів визначається Кабінетом Міністрів України.

17-2.6. Держава забезпечує підтримку надання послуг з маркетингу та просування продукції на ринок (створення і підтримка розвитку оптових ринків сільськогосподарської продукції, державної системи моніторингу аграрного ринку, біржової торгівлі продукцією і товарними деривативами, заготівельно-збутових, постачальницьких та інших обслуговуючих підприємств та організацій у сфері агропромислового комплексу, організація виставок і виставкових заходів).

17-2.7. Держава забезпечує підтримку заходів, пов'язаних із забезпеченням контролю якості та безпеки продуктів харчування.

Порядок надання вищезазначених видів підтримки визначається постановами Кабінету Міністрів України.

{ Закон доповнено статтею 17-2 згідно із Законом N 1447-VI (1447-17) від 04.06.2009 }

Стаття 18. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року з урахуванням норм пунктів 2-9 цієї статті.

2. Щорічно, при розробці проекту державного бюджету на черговий рік, Кабінет Міністрів України:

а) визначає розмір видатків на реалізацію заходів, передбачених цим Законом, а також доцільність запровадження окремих видів режимів дотацій (субсидій) та їх розмір;

б) встановлює форми статистичної та фінансової звітності, достатньої для визначення розміру мінімальної або максимальної ціни, дотації (субсидії), розробляє програму моніторингу цін аграрного ринку України.

3. Аграрна біржа підлягає державній реєстрації до 1 жовтня 2004 року. Первинний внесок до статутного фонду Аграрної біржі здійснюється Аграрним фондом у встановлені цим Законом строки.

4. Виплата страхових субсидій за рахунок ФАСС здійснюється за страховими договорами, за якими страхові внески були здійснені після початку застосування норм цього Закону.

{ Пункт 5 статті 18 виключено на підставі Закону N 922-VI (922-17) від 04.02.2009 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 29-рп/2009 (v029p710-09) від 24.11.2009; пункт 5 статті 18 виключено на підставі Закону

6. Для першого маркетингового періоду після набрання чинності цим Законом максимальна інтервенційна ціна встановлюється постановою Кабінету Міністрів України у відсотковому відношенні до встановленого рівня мінімальної інтервенційної ціни (в розрізі окремих об'єктів державного цінового регулювання).

7. У 2005 році державний інтервенційний фонд формується у таких обсягах:

а) пшениця і суміш пшениці та жита (меслин), та жито (коди УКТ ЗЕД 1001, 1002 00 00 00) (2371a-14) - сукупно 1,5 млн тонн;

б) цукор тільки з цукрових буряків (код УКТ ЗЕД 1701 12) (2371a-14) - 180 тис. тонн.

8. Норми інших нормативно-правових актів діють у частинах, які не суперечать нормам цього Закону.

9. Кабінету Міністрів України:

а) протягом двох місяців після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, забезпечити приведення нормативно-правових актів, виданих центральними органами виконавчої влади, у відповідність із цим Законом та прийняти відповідні нормативно-правові акти для забезпечення реалізації норм цього Закону;

б) до 1 жовтня 2004 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо внесення змін до законів та інших законодавчих актів, які впливають з норм цього Закону.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 24 червня 2004 року
N 1877-IV

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 13.08.2004 — 2004 р., № 30, том 1, стор. 98, стаття 1987, код акту 29608/2004
 - **Президентський вісник** від 27.08.2004 — № 26
 - **Голос України** від 07.09.2004 — № 165
 - **Урядовий кур'єр** від 29.09.2004 — № 184
 - **Відомості Верховної Ради України** від 03.12.2004 — 2004 р., № 49, стаття 527
-